

תיכף לנטילת ידיים ברכה – במים ראשונים
 תכף לנטילת ידיים ברכה וכו' וכל מי שהוא תוכף לנטילת ידיים ברכה אין השטן מקטרג באותה סעודה.
בבבלי מב. גם כן כתב "תכף לנטילת ידיים ברכה", אך שם משמע שהם מים אחרונים, וכך גם פירש רש"י (ד"ה לנטילת). אך בירושלמי משמע שהיא נטילת ידיים שקודם הסעודה, וכן העיר גליון הש"ס על הבבלי שם.

סמיכת גאולה לתפילה
 בבלי ד: • פ"א ה"א [ו.]
 וכל מי שהוא תוכף גאולה לתפילה אין השטן מקטרג באותו היום וכו'. אמר רבי אמי כל מי שאינו תוכף לגאולה תפילה למה הוא דומה לאוהבו של מלך שבא והרתיק (ביקש להיכנס) על פתחו של מלך, יצא (המלך) לידע מה הוא מבקש ומצאו שהפליג (הלך), עוד הוא הפליג (גם המלך הלך).
בבבלי הובא דין סמיכת גאולה לתפילה, אך הטעם לזה לא הובא³, ורש"י (ד"ה זה הסומך) הביא את הירושלמי הזה.

שבחי יופיו של רבי יוחנן – אינם בירושלמי
 בבבלי הביא כאן את שבחו של רבי יוחנן שהיה יפה וזרועו האירה את הבית. ובירושלמי לא הובא⁴.

המתפלל צריך להסב פניו לכותל
 בבלי ה:
 הירושלמי דן בזה בברכות פ"ד ה"ד [לה.], ועיין מה שכתבנו שם.

הקב"ה מצוי גם בבתי מדרש
 בבלי ו.
 הירושלמי דן בזה בברכות פ"ה ה"א [לז.], ועיין מה שכתבנו שם.

הקב"ה מתפלל, בא לבהכ"נ ומניח תפילין – אינו בירושלמי
 בבבלי כאן הובא שהקב"ה מתפלל, בא לבית הכנסת ומניח תפילין, ואינו בירושלמי כלל⁵.

מקום קבוע לתפילה בתוך בית הכנסת
 בבלי ו:
 הירושלמי דן בזה בברכות פ"ד ה"ד [לה.], ועיין מה שכתבנו שם.

צדוקי, ביתוסי, אפיקורוס ומיזן – כמעט ואינם בירושלמי
 בבבלי הביא מעשה בצדוקי שציער את רבי יהושע בן לוי בפסוקים, ובירושלמי לא הובא. ובכלל הבבלי הזכיר במקומות רבים צדוקים, ביתוסים, אפיקורסים ומינים, מעשים שונים שהיו איתם ואת טענותיהם, ובירושלמי כמעט ולא הוזכרו.

³ כדרכו של הבבלי לא להביא טעם אגדתי. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף לג.

⁴ הבבלי משבח בכמה מקומות את יופיים של אנשים שונים, והירושלמי לא הזכיר זאת. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף נב.

⁵ דרך הירושלמי לא להביא אגדות שעוסקות במעשיו של הקב"ה (ומה שנראה כביכול כהגשמה), והבבלי מביאן. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף מח.